

Sygn. akt V CSK 265/09

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wojciech Jan Katner

w sprawie z powództwa S.Z.

przeciwko "M." Sp. z o.o.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 grudnia 2009 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od pozwanego na rzecz
powoda kwotę 3.600,- (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lutego 2009 r. oddalona została apelacja pozwanego "M." Spółce z o.o. w sprawie o zapłatę z powództwa Syndyka masy upadłości Firmy K. Skarga kasacyjna pozwanego została oparta na obu podstawach kasacyjnych z art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. W zakresie prawa materialnego zarzucono zaskarżanemu wyrokowi naruszenie art. 498, 504, 509 § 1, także art. 509 § 1 w zw. z art. 58 § 1, art. 510 § 1, 516 § 1, 697 i 876 k.c. oraz postanowień umowy o przystąpieniu do długu z dnia 2 września 2005 r., ogólnie przepisów Rozdziału I Działu VI k.c., art. 23¹ k.p., jak też art. 885 w zw. z art. 902 k.p.c., powołując te przepisy w kwestii nieważności umów cesji. Naruszenie przepisów postępowania cywilnego dotyczy art. 479¹² i art. 233 k.p.c.

Wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący sformułował cztery zagadnienia prawne do rozstrzygnięcia, odnoszące się do art. 479¹² k.p.c., art. 885 w zw. z art. 902 k.p.c., a także ogólnie do konsekwencji przelewu wierzytelności; odwołał się także do oczywistości skargi. Wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę strona powodowa wniosła o jej odrzucenie z zasądzeniem kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu, przede wszystkim ze względu na jej niedopuszczalność na podstawie art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. Sprawa w rzeczywistości dotyczy czynszu dzierżawnego, na co słusznie zwraca uwagę w odpowiedzi na skargę strona powodowa, a czemu niezasadnie przeczy w kolejnym piśmie pozwany. Zgodnie z przytoczonym przepisem procedury cywilnej, ta materia spraw jest wyłączona z prawa do kierowania skarg kasacyjnych. Zrozumiałe, że dotyczy to i dalszych zdarzeń prawnych, które mają źródło w tych, które są z postępowania kasacyjnego wyłączone.

Niezależnie od tego wskazać należy na oczywiste wady wniesionej skargi, również uzasadniających jej odrzucenie. Wprawdzie skarżący formułuje zagadnienia prawne, ale dotyczą one wyłącznie kwestionowania poprzednich rozstrzygnięć w sprawie. Nie mają więc ani ogólniejszego znaczenia dla wykładni prawa ani nie dotyczą wątpliwości rodzących się co do wykładni wskazanych przepisów. Ponadto, oczywistość skargi wiele razy już wyjaśniana w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie została w ogóle uzasadniona, a tylko stwierdzona (z wielu zob. postanowienie SN z dnia 26 kwietnia 2006 r. II CZ 28/06, Lex nr 198531). Nie spełnia to więc wymagań ustawowych a art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c., nawet gdyby skarga była dopuszczalna. Tak samo należy ocenić uzasadnienie skargi, odnoszące się do stanu faktycznego i ocen dokonanych przez Sąd II instancji, a to nie podlega badaniu przez Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c.

Z powyższych względów należało skargę odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., rozstrzygając o kosztach na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.